

Prof. dr. sc. Drago Žagar

Životopis, znanstvena, nastavna i stručna djelatnost

Drago Žagar rođen je 14. rujna 1965. godine u Otoku. Osnovnu školu pohađao je u Otoku, a srednju školu završio je u Vinkovcima. Diplomirao je 8. veljače 1990. godine na Elektrotehničkom fakultetu u Zagrebu na smjeru Telekomunikacije i informatika s temom: "Komunikacija čovjek sistem u komutaciji upravljanoj tokom podataka". Poslijediplomski magistarski studij na Elektrotehničkom fakultetu u Zagrebu završio je 18. svibnja 1995. godine s temom "Metode provjere komunikacijskih protokola temeljene na modelu automata". Diplomu doktora tehničkih znanosti stekao je na Sveučilištu u Zagrebu – Fakultet elektrotehnike i računarstva, 22. ožujka 2002. godine obranom doktorske disertacije pod naslovom: "Upravljanje mrežnim resursima za usluge s promjenljivim zahtjevima na kvalitetu". Na poslijediplomskom usavršavanju na Tehničkom Sveučilištu u Beču 1995./1996. godine prof. dr. sc. Drago Žagar stekao je zvanje Euro Laser Engineer. Godine 1998. boravio je na studijskom boravku na Sveučilištu u Saarbrückenu, Njemačka. Na Fakultetu elektrotehnike i računarstva u Zagrebu, u okviru istraživanja na doktorskoj disertaciji, proveo je četiri mjeseca na studijskom boravku.

Od 1990. godine uposlen je na Elektrotehničkom fakultetu, Sveučilišta J.J. Strossmayera u Osijeku na radnom mjestu istraživača-pripravnika, mlađeg asistenta te od 1995. na radnom mjestu asistenta. U znanstveno-nastavno zvanje docenta izabran je 2002. godine, 2005. godine u znanstveno-nastavno zvanje izvanrednog profesora, a 2010. godine u znanstveno-nastavno zvanje redovitog profesora za znanstveno polje Elektrotehnika, grana Telekomunikacije i informatika. Od 1998. do 2000. godine voditelj je Laboratorija za osnove elektrotehnike. Tijekom 2000./2001. radio je na ustrojavanju i organizaciji Laboratorija za telekomunikacije, a od 2003. do 2005. godine bio je voditelj navedenog laboratorija.

U novom programu sveučilišnog studija elektrotehnike u akademskoj godini 2003./2004. kao nositelj je uveo nove redovite kolegije „Mreže i protokoli“ i „Kodovi i kodiranje“ na smjeru Računarstvo i komunikacije. Također je uveo izborni kolegij „Komunikacijski protokoli“ na istom studiju. Na novom poslijediplomskom studiju elektrotehnike uveo je nove predmete: „Tehnologije Interneta“, „Projektiranje telekomunikacijskih sustava“, „Analiza i sinteza komunikacijskih protokola“ i „Kvaliteta Usluge“.

U razdoblju 2003. do 2005. godine obavljao je dužnost Prodekana za nastavu na Elektrotehničkom fakultetu u Osijeku te je aktivno sudjelovao u izradi novih

preddiplomskih, diplomskih i poslijediplomskih studijskih programa elektrotehnike i računarstva usklađenih s Bolonjskim procesom. U akademskoj godini 2004./2005. bio je član Senata Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku. Od 2006. godine do 2014. godine predstojnik je Zavoda za komunikacije na Elektrotehničkom fakultetu u Osijeku. Voditelj je poslijediplomskog specijalističkog studija „Napredne komunikacijske tehnologije“ od 2006. godine. Od 01. siječnja 2006. do 30. rujna 2013., u dva mandata, obnaša dužnost prorektora za nastavu i studente na Sveučilištu J. J. Strossmayera u Osijeku. Od 01. listopada 2013. godine obnaša dužnost dekana Elektrotehničkog fakulteta u Osijeku.

Radio je na četiri znanstvena projekta koje podupire Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa Republike Hrvatske: “Životni ciklus tehničkih sustava” 1993 -1996, “Brzi sustav identifikacije proizvodnih procesa” 1997. – 2002. oba nositelj prof. dr. sc. Franjo Jović, “Call and Service Processing Systems, Signalling and Communicating Protocols for Advanced Network Architectures” nositelj prof. dr. sc. Ignac Lovrek, te od 2002. godine radi na projektu 0165112 "Digitalna radiodifuzija u frekvencijskim opsezima ispod 30 MHz", čiji je nositelj prof. dr. sc. Tomislav Švedek. Od 2003. godine sudjeluje u radu istraživačko-razvojnog projekta broj 0019982 “CRO-grid Infrastruktura”. Tijekom 2004. godine je na Elektrotehničkom fakultetu u Osijeku vodio Potprojekt “IPv6 sigurnost i privatnost”, kao dio Projekta “CAR6Net” CARNet-a i SRCE-a Zagreb.

Od 2007. do 2013. godine vodio je znanstveni projekt MZOŠ broj 165-0362027-1479, pod nazivom „Širokopojasni pristup i internetske usluge u ruralnim područjima“. Također je aktivno bio uključen u rad TEMPUS projekta "Collaborative Internationalisation of Software Engineering in Croatia"- KISEK (2007. - 2009.). Od 2008. do 2009. godine sudjelovao je u radu na europskom projektu ITEA/ESNA „European Sensor Network Architecture“. Od siječnja 2011. voditelj je potprojekta „Širokopojasni pristup u ruralnim područjima“ u okviru projekta „Pogled u budućnost“, Projekt suradnje s Hrvatskom agencijom za poštu i elektroničke komunikacije, FER Zagreb, FESB Split, EF Zagreb,.

U okviru Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku sudjeluje u brojnim međunarodnim projektima vezanim za provedbu Bolonjskog procesa, cjeloživotno učenje (LLL) te upravljanje visokim učilištima. Između ostalih bio je koordinator za Sveučilište u Osijeku i sudjelovao je u radu sljedećih TEMPUS projekata: „Furtherance of Bologna Promotion in Croatia“, „Establishing of Career Advice Services at Croatian Universities“ i „Enhancing Mobility of the Croatian Academic Community“.

Bio je član je znanstvenog odbora Rektorske konferencije Alpe-Jadran (AARC) od 2006. do 2013. godine. Član je Područnog znanstvenog vijeća za tehničke znanosti od 2009.

do 2013. godine. Od 2010. godine je član Povjerenstva Vlade Republike Hrvatske za provedbu Hrvatskog kvalifikacijskog okvira. U 2013./2014. godini sudjelovao je u izradi Strategije razvoja obrazovanja, znanosti i tehnologije kao član Povjerenstva Vlade Republike Hrvatske i MZOS. Od 2014. godine član je Povjerenstva za unaprjeđenje postupka upisa na visoka učilišta, Agencije za znanost i visoko obrazovanje i Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta.

Voditelj je više od 150 diplomskih i završnih radova, dva specijalistička rada, dva znanstvena magistarska rada te dvije doktorske disertacije. Objavio je više od sto dvadeset znanstvenih i stručnih radova iz područja elektrotehnike i računarstva, posebno na području kvalitete usluga digitalnih komunikacijskih sustava, računalnih mreža, sigurnosti i privatnosti u IP mrežama, modeliranja, te verifikacije mrežnih protokola. Autor ili koautor je dva sveučilišna udžbenika. Bio je član programskog i znanstvenog odbora na međunarodnim konferencijama i sudjelovao je u radu domaćih i međunarodnih znanstvenih i stručnih skupova. Uključen je u recenziranje znanstvenih radova za domaće i međunarodne konferencije i časopise. Također je recenzent na projektima Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa te tehnologijsko razvojno-istraživačkih projekata Hrvatskog instituta za tehnologiju.

Član je Hrvatske komore arhitekata i inženjera u graditeljstvu. U stručnom radu, kao ovlaštenu inženjer, sudjelovao je u izradi brojnih projekata te u stručnom nadzoru u području nadzorno-upravljačkih sustava kao i informacijsko komunikacijske infrastrukture.

Član je udruge The Institute of Electrical and Electronics Engineers, Inc. U.S.A.-IEEE (Communications Society)- Senior Member i Association of Computing Machinery (ACM). Član je udruge KES International, Intelligent Systems Society i tehničkog odbora Udruge Computational Collective Intelligence, IEEE System, Man and Cybernetics Society. Član je tehničkog odbora TO E500 Elektromagnetska kompatibilnost u elektrotehnici i telekomunikacijama, Hrvatskog zavoda za norme. Član je Odbora za nagrađivanje Odsjeka za komunikacije hrvatske sekcije IEEE. Član je Lions kluba „Osijek Waldinger“.

Govori engleski i služi se njemačkim jezikom. Hrvatski je državljanin i hrvatske je narodnosti. Oženjen je i otac dvoje djece.

Prof.dr.sc. Drago Žagar